

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσια 15
Εξαμηνιος 8
Εξωτερικού:
Ετήσια 20
Εξαμηνιος 12
Αι συνδρομαί πληρώνονται εις διευθυντήν ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπεζῆς δι' επιστολῆς ἐπὶ εὐστάσει.
Τὰ γραφεία της «Οδησσοῦ» ἐν τῷ Ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησσοῦ».

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Ἀ. σελίδι ὁ τίτλος λ. 5
Ἐν τῇ β. » » » » 2
Ἐν τῇ γ. » » » » 1
Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαίτεροι συμφωνίαι
Τὰ πρὸς τὴν «Οδησσοῦ»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ἐν ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

—Ο—

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΛΟΝΗΣ.—Πλήρης ἡμερᾶν ἐξεμύνησε τὸ ζῆν καὶ χεῖς κατήλθε τὰς βαθμίδας τοῦ ψυχροῦ τάφου τῆς αἰωνίου ταῖτης τῶν ἀνθρώπων ἡσυχίας ὁ γέρον Μιχαὴλ Κολόνης δῆμαρχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἡ κηδεῖα τοῦ ἐγένετο χεῖς μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἐπιθλητικὴ προεξάρχοντος τοῦ Βαρνο-Πρεσλάβας Μητροπολίτου κ. Συμεῶν μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν κλήρου ἡκολούθει δὲ αὐτὴν ἀκείρον πλῆθος πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας καὶ πάσης ἐθνότητος προπορευομένων τῶν μαθητῶν τῶν σχολῶν. Τὴν ἡμετ. Κοινότητα ἀντεπροσάπευεν ὁ πρόεδρος κ. Σ. Κιρινόπουλος, τὴν δὲ Α. Π. τὸν Μητροπολίτην ἡμῶν καλυπόμενον ἔνεκεν ἀσθενείας, οἱ αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς Μιχ. Μιχαλόπουλος καὶ Γρηγ. Ονουφριάδης. Τὴν ἐπιτόπιον δὲ δημοσιογραφίαν ὁ διευθυντὴς τῆς «Οδησσοῦ» καὶ ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν αὐτῆς κ. Γ. Ο. Σκαναβῆς. Ἡ συνοδεία ἐκκινήσασα ἐκ τῆς οἰκίας διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν προηγουμένης τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς καὶ χοροῦ ἐκ μαθητῶν ἐν ἡδυτάτῃ τετραφωνίᾳ ψαλλόντων τὰ «ἅγιος ὁ Θεός» ἔστη ἐμπροσθεν τοῦ Α! προκαταρκτικοῦ σχολείου ἐν ᾧ ὁ ἀρχιδιδάσκαλος προσεφώνησε τὰ εἰκότα ὀνομάσας τὸν μεταστάντα ἐκ τῶν πρῶτων ἰδούτων καὶ περμαχῶν ὑπὲρ τῆς ἐνίσχυσως τῆς κατωτέρως παιδεύσεως. Ἐν τῷ ναῷ κατανυκτικῶς πρὸ τὴν κατάκλισιν τοῦ πλῆθους ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, εἰτα δὲ ὁ νεκρὸς μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διὰ κανονικῆς ἀδείας παρασκευασθέντι μνημείῳ ἐν τῇ περιβόλῃ τοῦ ναοῦ, ὅπου ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν ἐξεφώνησεν ἐπιτάφιον ἐν ᾧ ἐξέθηκε τὸν βίον τοῦ μεταστάντος. Κατὰ τὸν ῥήτορα ὁ Μ. Κολόνης ἐγεννήθη ἐν Σλήβεν. Ἐκεῖ σπουδάσας τὰ πρῶτα γράμματα ἐν ἑλληνίδι φωνῇ ἀπῆλθεν ἀκολουθῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τοῦ ἐν Αθῆναις καὶ ἀκολούθως ἐν Παρισίοις. Κατόπιν ἐξησεν ἐν Βουκουρεστίῳ ὅπου ἐδίδασκε τοὺς βουλγαροπαιδας τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἀγάπην, ἀκολουθῶν δὲ προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου Ζερλέντη οὗ τὴν ἀδελφὴν ἔλαβε διὰ σύζυγον, καὶ ὅπου ἐπλούτισε. Απασαν τὴν περιουσίαν του κατηνάλωσε πρὸς διατήρσιν κομιτῆς βουλγαρικοῦ ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς Βουλγαρίας, μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ὁποίας δὲν ἔλειπε παντοειδῶς ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του, μάλιστα ἐκλεγείσθης ἐν Βάρνῃ δῆμαρχος ἐν τῷ βαθμύ τοῦ ὑποῖου ἔτελειώσας καὶ τὸν βίον του ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα ἀντικοκερδέσασα. Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κατετέθησαν ὑπὲρ τοῦ 25 βαρυνίμου στέφανους μετ' ἐπαγραφῶν.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διατελῶμεν εἰς ὁμονικὰς σχέσεις μετὰ τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐφαρμύζομεν τὰ μέτρα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ὑπαγορεύει ἡμῖν ἡ ἀμερικανιστὶα τινῶν πρὸς ἀπάτησιν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς τῆς «Οδησσοῦ». Ἐν τούτοις παρακαλοῦμεν καὶ ὑπομνησκόμεν τοῖς καθυστεροῦσι τὰς συνδρομὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅτι εἴνε πλεον καὶ νῦν ἐκκαθαρίσωμεν τοὺς λογ(ισμὸς) μας, διότι οἱ συνδρομαῖ εἶναι οἱ μόνοι πόροι καὶ τὰ μόνα ἐλατήρια πάσης βελτιώσεως καὶ προόδου τῆς «Οδησσοῦ», τῆς ἐφημερίδος δηλ. τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Πεποιθότες δὲ ἐπὶ τῆς ἄκρας φιλομουσίας καὶ φιλοτιμίας τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, οἵτινες κατανόησαν τὸν εὐγενῆ προορισμὸν τῆς «Οδησσοῦ» ἀπ' ἀρχῆς προθύμως ὑποστηρίζουσιν αὐτὴν τὸ ἐπ' αὐτοῖς, ἀγγέλλομεν τοῖς ἐν Βάρνῃ συνδρομηταῖς ὅτι ἤρξασθαι ἡ εἰσπραξίς τῶν συνδρομῶν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους διὰ τοῦ ἐνταῦθα εἰσπράκτορος τῆς «Οδησσοῦ» Αθανασίου Μαυρίδου ἐπὶ ἀποδείξει ἐντόπῳ σεσημασμένῃ διὰ τῆς σφαιρίδος τῆς «Οδησσοῦ» καὶ ὑπογεγραμμένῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς.

Εἴνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ ὑπαρξίς ἑλληρικῆς ἐφημερίδος ἐν Βουλγαρίᾳ τιμὰ τοῦ ἐν αὐτῇ αἰκούντος ὁμογενεῖς, ἡ δὲ ἔγκαιρος ἀπαίσις τῆς μικρᾶς συνδρομῆς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἀπαραίτητος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων δυσχερειῶν, καθ' ὧν προσκρούει τὸ δημοσιογραφικὸν ἡμῶν στάδιον!

Ἐν Βάρνῃ 9 Ἰανουαρίου 1893.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ
ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ.

(Συνέχεια)

Οὐδέποτε ἐπλησίαζον εἰς τὰς εἰκόνας τῶν Θεῶν ἄνευ τοῦ τῆς εὐλαβείας φιλήματος, καὶ ὁ κανὼν οὗτος σχεδὸν ἔτρεφετο παρὰ πάντων τῶν λαῶν τῆς ἀρχαιότητος. Ἐν τῇ λατρείᾳ ταύτῃ ἐφύλον τὰς εἰκόνας τῶν Θεῶν ἡ εἰς τὸ στόμα μετ' εὐλαβείας εἰς τὰς χεῖρας κερίας δὲ εἰς τὴν δεξιάν ἢ καὶ εἰς τοὺς πόδας. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ τρυφεροὶ καρδιαὶ συνέστελλοντο νὰ προσφύσασιν τὴν Θεότητα μετὰ τοῦ ἀνιέρου τῶν στόματος, ἐγένετο κατ' ὀλίγον ἐξῆς ἀντι τοῦτου νὰ προσεγγίζωσι τὴν ἰδίαν

τῶν χεῖρα εἰς τὰ χεῖλη τῶν καὶ νὰ τὴν ἐκτείνωσι πρὸς τοὺς Θεούς.

Μέρος τῶν συνηθειῶν τούτων μετεβίβάσθη καὶ εἰς τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους. Ἐνθυμούμενοι οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ τὴν προτροπὴν τοῦ Αποστόλου Παύλου: τοῦ ν' ἀσπάζονται ἀλλήλους ἐν εἰρήνῃ: συνήθισον κατὰ τὰ γνωστὰ τῶν ἐκεῖνα συμπόσια (τὰς ἀγάτας) πρὸς ἐκδήλωσιν ἀδελφικῆς ἐνότητος νὰ φιλῶνται. Καὶ τὰς προσευχὰς τῶν ἐπεσφράγιζον ἐπίσης μετὰ τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς ἐνδομύχου φιλίας. Ἐπὶ τέσσαρας ἐκατονταετηρίδας ἐξηκολούθησεν ἡ συνήθεια αὕτη μέχρις οὗ ἐνεκεν εὐνοήτων παρεξηγήσεων ἀνεστάλη. Οἱ ἱερεῖς ἐν τούτοις καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν διετήρουν τὸ φίλημα ὡς σημεῖον εὐλαβείας. Κατὰ τὸν θεολόγον συγγραφέα Πολύδωρον Βιργίλιον ἐξ Οὐρβίνου († 1555) συνήθισον οἱ προϊστάμενοι τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας νὰ προτείνωσι τοῖς προσερχομένοις τὴν δεξιάν των ἵνα δεχθῶσι τὸ φίλημα τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῆς χειρὸς. Πολλὰ περισσότερα ἀπαιτήσεις εἶχεν ὁ Πάπας. Πάντες οἱ πλησιάζοντες εἰς αὐτὸν, οἱ αἰσθητοὶ τάξεως καὶ περιωπῆς ἂν ἦσαν ὀφείλον ἐν ὀρισμένῃ ἀποστάσει τρις νὰ κάμψωσι τὰ γόνατα καὶ νὰ τὸν φιλήσωσι καὶ μάλιστα κατὰ τέσσαρας διαφόρους τρόπους: δηλ. μόνος ὁ αὐτοκράτωρ ἐδικαιούτο νὰ τὸν φιλήσῃ εἰς τὸ στόμα, οἱ Καρδινάλιοι, ὡς καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πρίγκηπες μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων των εἰς τὴν δεξιάν του οἱ ἐπίσκοποι εἰς τὰ γόνατά του καὶ οἱ ὑποδεέστεροι εἰς τοὺς πόδας του. Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι οἱ κανόνες οὗτοι ἔσχον καὶ ἐξαίρεσεις, ὡς μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου IV (1346—78) καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου VIII (1438—98) οἱ ὅποιοι ἀμάρτερι ἐν τῇ μετὰ τοῦ Πάπα συνεντεύξει τῶν ὀφείλον νὰ ὑποβληθῶσι εἰς τὸ φίλημα τῶν ποδῶν του. Ἀντίθεον πρὸς ταῦτα ποιεῖται τὸ παράδειγμα τοῦ αὐτοκράτορος Ροδόλφου I (1273—81) ὅστις φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο ἐξόχως εὐνοϊκῶς διατεθειμένος ὑπὲρ τοῦ τῶν πνευματικῶν πατέρων φιλήματος, ὅτε ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Σρεγερ ἡμέραν τινὰ ἐδοίξαι τὴν σύζυγόν του Agnes νὰ κατέλθῃ τῆς ἀμάξης καὶ ἐν τῇ μεταξὺ τὴν ἐφιλήσεν, οὗτος τὸν ἀπεδίωξε καὶ ἀνέκραξε: «A tali benedictione libera nos domine!» (δηλ. Κόριε, ἀπάλαξον ἡμᾶς τῆς τοιαύτης εὐλογίας!).

Ἐν τούτοις καὶ οἱ Γερμανοὶ αὐτοκράτορες ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐπέβαλλον τοῖς ὑπηκόοις των νὰ ἐπιδεικνύωσι τοῖς πρὸς αὐτοὺς σέβας διὰ τοῦ φιλήματος τῶν ποδῶν. Μόνον περὶ τοῦ Μᾶς τοῦ I καὶ Καρόλου τοῦ V γνωρίζομεν ὅτι ῥητῶς παρήτησαν τὴν ὑπερβολικὴν ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς τιμῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Χρονογραφικῶς ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ πρὸς κατ' ἐκλογὴν διορισμὸν νέας ἐφορείας τοῦ Νοσοκομείου τοῦ αἰοδίου εὐεργέτου ἡμῶν Παρασκευᾶ συνεδρίασις ἀνεβλήθη, τῆς ὥρας ἐξαντληθείσης εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Λογοδοσίας καὶ τὴν ἀδελφικὴν καὶ εὐκαιρινὴν συζητήσιν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Θὰ ἐπανέλθωμεν ἐν καταλλήλῃ εὐκαιρίᾳ.

Ο ΗΓΕΜΩΝ.—Διάταγμα τοῦ νομάρχου τῆς ἡμετ. πόλεως ἐκδοθὲν τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀγγέλλει τοῖς πολίταις ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν εἰρίσκειται ἐκτὸς τῆς Βουλγασίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν του, ἀναδημοσιεύει δὲ καὶ τὸ σχετικὸν οὐκάζιον δι' οὗ ἀνθηγεμῶν διορίζεται ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σταμπολάφ.

ΤΑ ΦΑΝΑΡΙΑ.—Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν μεγάλως πανταχοῦ τῆς πόλεως ἡμῶν γίνεται λόγος περὶ φαναρίων ὅτι καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ ἐν ζοφερῇ σκότει τῶν δημοσίων φανῶν οὐ μόνον ἀμυδρῶς καιομένων ἀλλὰ καὶ ἀκαθάρτων τῶν ὕλων οὐσῶν παρεμποδίζεται ὁ δι' αὐτῶν φωτισμὸς τῶν ὁδῶν. Ἀρκούμενοι εἰς ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.—Μετὰ χαρὰς ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ φίλου καὶ συμπόλιτου ἡμῶν Βασιλείου Π. Παράσχου παρῆδρου δικαστοῦ ἐν τῇ πρωτοδικείᾳ Σλήβεν, μετὰ τῆς πολυτέρας καὶ διὰ πολλῶν προσόντων κεκοσμημένης δεσποινίδος Δουλᾶ ἀδελφῆς τοῦ καλοῦ ἐν Φιλιππουπόλει καὶ ῥέκτου ἱατροῦ Δουλᾶ οἷς συγχαίρομεν ἐγκαρδίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.—Διὰν ἀργὰ παραλαμβάνοντες τὸν ἐκ Πύργου φάκελλον τὴν ἐκεῖθεν ἀλληλογραφίαν δημοσιεύομεν ἐν προσεχεῖ φύλλῳ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ.—Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα «Διένοῦς Ἑταιρείας» ἀπένευμε τῇ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας ὑπὲρ αὐτῆς ἐργασθέντι τέως δὲ ἑποταμίᾳ κ. Γ. Χαδόμογλου τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου ταμίου ἐπ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτῇ.

Εν Βέρνη τῇ 14 Ιανουαρίου 1893.

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Γεγονός ἄξιον νὰ συντηρήσῃ πάλαν Ἑλληνικὴν ἐν Βουλγαρίᾳ καρδίαν καὶ ὅπερ γενικὴν προδικάζουσιν ἐντύπωσιν. συνετελέσθη ἐν Φιλίππουπόλει ὑπὸ ὁρμητοῦ βουλγαρικῶν ρωσιστῶν, αἵτινες παρὰ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῶν κυβερνητικῶν τὴν χώραν μας καὶ τὸν αἰῶνα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως ὃν διατρέχουσιν, σὺνδριμνῶν ἀφίνουσι εὐκαίρως νὰ παρῇται χωρὶς νὰ ἐμβάλωσιν εἰς περισπασμούς τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τοιοῦτους οὕς μετὰ πικρίας νὰ ἀναφέρῃ ἡ σύγχρονος βουλγαρικὴ ἱστορία.

Οὐδαίς δύναται νὰ διαμριδότησῃ ὅτι ὁ χρόνος κέκληται νὰ συνετέσῃ. Οἱ ὑπολειφθέντες ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες τὴν τε καρδίαν καὶ τὸ πρόνυγμα ἐπὶ τῶν δακτύλων θὰ μετρώσιν ἐντὸς ὁρόρου. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ βία! Πρὸς τί νὰ σπεύδωτε συγχώρηται βουλγαροὶ ἀφοῦ ὁ πανταδαπῶς καὶ παλόμενός χρόνος, ἐτι μὲν καὶ θὰ ὑποβάλλῃ ὑπὸ τὸν σκληρὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ὅτι ὑμεῖς δια καὶ παρακλίρωσιν ζητεῖτε;

Λέγετε ἡμᾶς ἡσύχους, διότι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Κυβερνήσεως λογιζόμεθα ἀκούοντες εὐτυχεῖς ἀπαλλαγέντες τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἀμφότεροι προσπαθοῦμεν νὰ περισώσωμεν πᾶν ὅτι ἡμῶν παρεδόθη. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῆς δεκάτης δεκάτης ἀμφότεροι, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀξιοθιόντες ἐκ μέρους τοῦ ἐπικυριότητος πλειόνος αἰμῆς ἐνεκεν τῶν γραμμάτων ἱκανὴν παρέσχομεν ὕμνῳ προστασίαν. Μὴ θέλετε δὲ ἐν τῇ προσωπῶ τῶν φανατικῶν ὁμῶν τάσεων νὰ μυκτηρίζετε ἡ πατρὶς ἡμῶν καὶ τὰ νομοθετήματα αὐτῆς ὑπὸ τῶν ξένων τῶν διὰ τὸν ἐπιζητούντων ὅτι διήλθεν ἀξιομακρὺν διὰ τὴν χώραν μας ἵνα ἀντεπεξέλθωσι κατ' Ἀδύτης. Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα ὅτι ἡ πατρικὴ ἡμῶν Κυβέρνησις δὲν συμμερίζεται τὰ φρονήματά σας καὶ ὅτι πρὸς διάσωσιν τοῦ γαστρου τῆς τὴν προσήκουσαν θὰ ἐπιβάλλῃ τιμωρίαν εἰς τοὺς ἐπιβουλεύοντους ὁλίγους τὴν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀξιοπρέπειαν Ἀδύτης.

Ἀρκούμενοι εἰς ταῦτα δίδομεν τὸν

λόγον εἰς τὴν συνάδελφον Μπαλκάνικα. Ἰσχυρὸν ἀποσπώντες τὰ παρὰ πόδας ἐκ πολυστολήλου ὁ ἔγραψε ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ἄρθρου:

«Ἡδὴ κατὰληψίς τῆς ἐκκλησίας εἶνε κατακρίτως ἐὰν ἐξώμεν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1870, τὸ ζήτημα ὅλως διέφερε. Τότε ἐπαλαίωμεν περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν αὐτοπαρξίας, τότε ἡ Φιλίππουπολις ἐθεωρεῖτο ὡς ἑλληνικὴ πόλις. οἱ δὲ Βούλγαροι παντελῶς ἐστεροῦντο δικαιωμάτων, ἡ κατὰληψίς ὅθεν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκκλησίας τινὸς ἦν γεγονός ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας. Σήμερον οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσιν μειονοτήτητα ὅλως ἀσήμερον. Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ καταλαμβάνομεν τὰς ἐκκλησίας τῶν; Ὅποια ὀφείλεια προκύπτει ἀπ' ἐτέρου δὲ ὅποιον ἀνδρείαν εὐρίσκετε νὰ πολεμήτε ἀνθρώπους, μηδὲν δυναμένους νὰ πράξωσι;

Γνωρίζομεν τί θὰ μᾶς ἀπαντήσουν. «Ἡ ἐκκλησία ὡκοδομήθη διὰ βολγαρικῶν χρημάτων, οἱ περὶ τὴν Ἀγίαν Κυριακὴν οἰκοῦντες εἰσὶ Βούλγαροι, ἐνεκα τοῦτου θέον καὶ ἡ ἐκκλησία ν' ἀνήκει αὐτοῖς. Τὸ ἐπιχείρημα εἶνε σαθρόν. Τὸ Πατριαρχεῖον μᾶς θεωρεῖ σχισματικὸς, ἐτεροδόξος, εἰσέβα ἀφωρισμένους, ὅθεν περὶ τὴν ἐκκλησίαν εἴτε κατοικοῦσι βούλγαροι εἴτε μὴ ἀνήκει αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς δὲν πρέπει ν' ἀναμειγνυώμεθα. Ὅσον ἀφορᾷ ὅτι τὰ δαπακνθέντα πρὸς οἰκοδομήν τῆς ἐκκλησίας χρήματα ἦσαν βουλγαρικά, οὐδὲν σημαίνει, διότι οἱ ταῦτα καταβαλόντες οὐδένα ἐπληροῦσιν οὐδὲν νὰ ζήτῃ λογαριασμούς ἀλλ' ἔδοσαν ταῦτα πρὸς οἰκοδομήν ἐκκλησίας ἑλληνικῆς.

Νὰ ἀγωνίζεσθαι τις μετ' ἀνθρώπων μὴ δυναμένων ν' ἀντιπεξέλθῃ κατ' αὐτοὺς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ εἰμὴ καταδιωγμόν, εἴαν τοὺς ἀφῆσωμεν ἡσύχους ἐντὸς μικροῦ χρόνου θὰ συγχωνευθῶσι καὶ θὰ ἐκβουλγαρισθῶσιν αἱ δ' ἐκκλησίαι θὰ περιέλθωσι λεληθητόως εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. . . . Ἐνῷ καταδιώκοντες, καθιστῶμεν αὐτοὺς μᾶλλον εὐσταθεῖς εἰς τὰ φρονήματά των.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας διατάχθη παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὁ Νομάρχης Φιλίππουπόλεως ὅπως παραδώσῃ τὸν ναὸν τοῖς Ἕλλησιν.

Σκ.

ΕΚ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

(ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Ὁδησσοῦ»)

Δημοσιεύομεν τὴν παρὰ πόδας ἀλληλογραφίαν καθυστερήσανσαν ἐνεκεν τῆς διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν.

Τῇ συντάξει τῆς «Ὁδησσοῦ»

Γεγονός ἀπὸ πολλοῦ μελετώμενον καὶ ἄξιον νὰ ἐφελέκωσιν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων συνετελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ πόλει μας, οὐκ ὀλίγην ἐμπούησαν κατάπληξιν. Αἱ συνέπειαι θὰ ἦσαν σοβαραὶ ἂν μὴ προλαβόντες ὁ ἐχέρρων τῆς πόλεως μας νομάρχης καὶ οἱ παντός ἐπαίνων ἄξιοι διέποντες τὰ Κοινωνικά ἡμῶν πράγματα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀγαστοῦ ἡμῶν Μητροπολίτου, κατεσίγαζον τὰ ἐξαγριωθέντα ἐκατέρωθεν πλήθη, τῆς ἀγανακτήσεως τῶν ἡμετέρων δικαιολογουμένης ἐκ τοῦ προφανοῦς ἀδικήματος ὁ καθ' ἡμῶν ἀπετόλμησαν οἱ συμπολίται μας βούλγαροι ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῇ κέντρῳ τοῦ πολιτισμοῦ. Αποφεύγαν πᾶν σχόλιον καὶ ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ σεβ. ἡμῶν Κυβέρνησις ἐν τῇ εὐθεκροσίᾳ αὐτῆς θὰ ἀποδώσῃ οὐ μόνον δικαιοσύνην, ἀλλὰ καὶ θὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς ἐνόχους ἐκθέτω τὰ πράγματα ὡς ἐγένοντο.

Λίαν πρῶτὴ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 27 φθίνοντος ὁ ἱερεὺς τῆς Αγ. Κυριακῆς ἀπελθὼν πρὸς ἱερουργίαν ἐν τῇ ναφ εὔρε τὰς θύρας κλειστάς ἐξωθεν δὲ καὶ κύκλῳ τοῦ ναοῦ χωροφύλακας μακρόθεν δὲ περιπολίας στρατοῦ. Τὸ πρᾶγμα ἀνηγγέλθη τῷ ἐπίτροπῳ ὅστις ὅμως ἐκωλύθη ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν περιφερομένων ἐκεῖ καθ' ὁμίλους ροπαλοφόρων. Τὸ γεγονός ἀνηγγέλθη τῷ Μητροπολίτῃ ὅστις διεμήνησε τῷ νομάρχῃ τὰ διατρέχοντα. Ὁ κ. νομάρχης ἐξέφρασε τὴν λύπην διότι μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς του δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ τὸ μελετώμενον σχέδιον, προσέθηκε δὲ ὅτι ἀναμένει τηλεγραφικῶς ὁδηγίας ἐκ Σοφίας ὅπου ἀνήγγειλε τὰ γεγονότα. Ἐν τῷ μεταξὺ βουλγαρος ἱερεὺς ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν, ἐν ᾧ ἀπ' ἐτέρου ὁ μητροπολίτης ἡμῶν συγκαλέσας τὴν

δημογεροντίαν ἀπήρθευε τηλεγραφήματα τῇ τε Α. Β. Υ. τῇ κ. Σταμ. πολὺ καὶ τῇ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν κατόπιν δὲ ἀπῆλθε αὐτοπροσώπως παρὰ τῇ νομάρχῃ ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ παραδώσῃ αὐτῷ μ. μ. τὰς κλείδας τοῦ ναοῦ τῆς μᾶς αὐτῶν κρατουμένης παρὰ τινι ὑψηλῇς περιωπῆς προσώπῳ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πλήθος προσήρχετο εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν κραυγάζον ἐνὶ στόματι «Νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν νομαρχίαν καὶ νὰ ζητήσωμεν δικαιοσύνην» ὅπερ καὶ ἐγένετο τῶν πολιτῶν ζήτησιν κραυγάζοντων ὑπὲρ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος Φερδινάνδου. Ὁ κ. νομάρχης ἐκφράσας τὴν λύπην του παρεκάλεσε τοὺς πολιτὰς νὰ ἡσυχάσωσι καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἀπονεύμῃ τὴν δικαιοσύνην. Τὸ πλήθος ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν τάξει ὡς εἶχεν ἀπέλθει-Αὐθήμερον οἱ πρόξενοι προέβησαν εἰς παραστάσεις παρὰ τῇ κ. νομάρχῃ διέβιβασαν δὲ τὰ γενόμενα πρὸς τοὺς οἰκείους ἕκαστος πράκτορας.

Αὐθήμερον ἐπίσης ὁ Ηγεμὼν ἐτηλέγραφησε τῷ Μητροπολίτῃ ὅτι θὰ δοθῇ λύσις κατὰ τὸ δίκαιον. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀρπιαχῆς ὁ κ. νομάρχης μεταβάς εἰς τὸν ναὸν ἰδὼν τοὺς πλειστοὺς τῶν ροπαλοφόρων θύοντας τῷ Βάκχῳ ἀπεδιώξεν αὐτοὺς, ὁ δὲ ναὸς διατελεῖ ἐτι καὶ νῦν κλειστός, οἱ πάντες δὲ ἀπόλυτον ἔχουσι πεποιθήσιν ὅτι οἱ ἐνοχοὶ θὰ τιμωρηθῶν παραδειγματικῶς πρὸς πρόληψιν ὁμοίων σκηνῶν.

Εν Φιλίππουπόλει 30 Δεκεμβρίου 1893

Α.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Ἀλλοδαπαὶ τινες ἐφημερίδες ἀνακοινοῦσιν ὅτι ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Γερμανίας ἐν Σοφίᾳ κ. Βάγενχαϊμ, ὁ ἐμπορτισμένος τὴν προστασίαν τῶν ρωσικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμφερόντων, ἐζήτησεν παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ν' ἀποσταλῇ εἰς Ρωσίαν τὸ ὑπολειφθὲν χρὸς τῆς κατοχῆς, ὅτι δὲ εἰς ἀπάντησιν, ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις προετοιμάζει λογαριασμὸν τινα ἐκ 12 ἑκατομ. φράγκων, ἅτινα ἡ Ρωσία τῇ Βουλγαρίᾳ ὀφείλει.

Τὸ ἀληθές τῆς εἰδήσεως ἐπιβεβαιούται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις,

(32) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (3.)

ΟΙ ΔΙΑΥΜΟΙ

(Πρῶτον κε νέων διήγημα)

ὁπ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Β'

— Τίς ἔξωρεῖ; δέκωλεν ὁ Φοβερός, ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἠδρόκησε νὰ ἐπανεύρητε τὴν σφύγγόν σας, ἵσως διεφύλαξε καὶ τὴν ζωὴν ἐκείνου, ἵνα σὺς παρηγορή κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς σας.

— Ἀδύνατον, Φοβερέ; ἐκείνη ἀπω-

λέσθη διὰ παντός πλέον δι' ἡμᾶς, ἵσως δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀποστέλλει τὴν χάριν ταύτην ἣν τόρα δοκιμάζω.

Αἶφνης δὲ ἄσει ἐκτός ἑαυτοῦ ἤρξατο κραυγάζων παραφόρως:

— Ροζαλία! Ροζαλία μου! ἀγαπητὴ καὶ περιημένη... Ροζαλία...

— Σιωπὴ! ἰκούσῃ ἡ ἐπιθλητικὴ φωνὴ τοῦ Φοβεροῦ.

Μετὰ τινων δευτερολέπτων σιγῆς κατ' ἣν ὁ Φοβερός ἰκνολοῦντο ἐταστικῶς τὰς κινήσεις τῆς ἱερῆς ἡτῆς ἐπὶ τῇ προσφωνήσει τοῦ ὀνόματος ἐταράχθη καὶ ἡτῆς δὲν ἦτο ἡ αὐτὴ ἡ Ροζαλία, ἡ ἑρμὴ περιτροπὸς ἐκ τῆς κλίνης καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν θύραν ἠνέαζεν αὐτὴν ἐπαναλαβοῦσα:

— Θεέ μου! δὲν ὑπάρχει κανεὶς; ἀλλὰ μὲ ἐκάλεσαν.

Αὐτοστιγμὴ δούπος ἰκούσῃ ἐπὶ τοῦ

διαπέδου τοῦ ἐτέρου δωματίου καὶ τὰ ὀνόματα:

— Ροζαλία! . . . Ἐρνέστε! . . . ἐπλήρωσαν τὸ κενὸν τοῦ δωματίου καὶ δύο ὄντα εὐρέθησαν ἐνηγκαλισμένα μετὰ λυγμῶν, τοῦ Φοβεροῦ γονυπετοῦντος καὶ μὲ ὑψωμένας τὰς χεῖρας εὐλογούντος τὸν Θεόν. Ἡ κόρησιν Δυβὴλ κρατοῦσα λυχνίαν ἐκ τῶν φωνῶν προσέδραμεν εἰς βοήθειαν τῆς θυγατρὸς τῆς, μαζοῦσα δὲ ἐκ τοῦ Φοβεροῦ τὰ διατρέχοντα ἐνηγκαλίσθη ἀμφοτέρω τὰ τέκνα τῆς, διότι καὶ ὁ Ἐρνέστος μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς συζύγου του ἀπεφάσισε νὰ μὲν παρὰ τῇ κομῇ μετὰ τοῦ Φοβεροῦ.

Ἡσιγμαια ἐκείνη καὶ ὅλως ἀπρόοπτος μετὰ τοῦ Ἐρνέστου συνάντησις τῆς Ροζαλίας κατέστη, ὡς εἶχε προεῖπει ὁ ἱατρός, δραστηκύτερον φάρμακον τὸ ὁ-

ποῖον συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀναμνησθῇ τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀναπολήσῃ αὐτὸ ζαυρὸν ἐν τῇ φαντασίᾳ τῆς.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀπὸ πολλοῦ κεχωρισμένου τρυφεροῦ ζεύγους λίαν πρῶτὴ ἡ Ροζαλία ἀνεμνήσθη τῆς τρομερᾶς σκηνῆς τῆς νυκτός.

Ενθυμήθη τὸν αὐθάδη ἐκείνον ἱππότην Φ.* ὅστις ἐρωτοτρόπως παρατηρῶν αὐτὴν καὶ ἀγανακτῆσας διότι ἡ καρδία τῆς ὠμίλει ἤδη ἐκ πρώτης ὕψεως περὶ τοῦ πρίγκηπος ὡς περὶ τοῦ συζύγου τῆς ἄλλοτε, προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς μονομαχίαν. . .

Τὰς σκέψεις τῆς διέκοψε τροχηλασία ἀμάξης ἣτις ἐστάθη πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς κομῆσεως Δυβὴλ. Ὁ ὑπρέτης ἐλθὼν ἀνήγγειλεν ὅτι ἦσαν οἱ μάρτυρες τοῦ ἱππότη Φ.* ἐρχόμενοι ἵνα εἰδοποιήσωσι τὸν πρίγκηπα περὶ τῆς μο-

ητήσατο από της πρεσβείας αυτής, κατάλογον λεπτομερή των κληροδοτηθέντων τη Βουλγαρία ποσών παρὰ διαφύρων φιλογενών Βουλγάρων.

— Απανταχόθεν της Ήγεμονίας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ χειμὼν εἶνε βαρύντατος. Ἐν Χασκόβῳ τὸ πάχος τῆς χιόνος ἦν 1½ μέτρον.

— Τῇ 2-α τρέχοντος ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ήγεμὼν ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Σταμπολῶφ ἐν τῷ οἴκῳ του, κατόπιν δὲ τοὺς λοιποὺς κ. κ. ὑπουργούς.

— Αφίκετο εἰς Σόφίαν καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐργασίαν ὁ Μπέκμαν, ἀντιπρόσωπος τοῦ Βαλκανικοῦ πρακτορείου διατελέσας πρότερον μὲν ἐν Βελιγραδίῳ, τελευταίως δὲ ἐν Αθήναις.

Τὸ νέον ἔτος ἐν τοῖς Ανακτόροις Σόφιας.

Ἡ Α. Β. Υ. πρὸς τοὺς προσφανεῖσαντας ἀπέντησεν ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Πρωθυπουργέ»

Τὰ συγχαρητήρια καὶ αἱ εὐχαί, ὡς μοὶ ἐκφράζετε ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους, τῆς κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν παρισταμένων εἰς δι' ἐμὲ τὸ πολυτιμότερον δῶρον διὰ τὸ νέον ἔτος καὶ ἐγὼ ἐγκαρδίως σὰς εὐχαριστῶ.

Μετὰ ταῦτα ἠὲχαρίστησεν ἀλληλοδιαδόχως τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Μητροπολίτην Σόφιας, τὸν Ἀντισυνταγματάρχην ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τελευταίον τοὺς παρευρισκομένους, εἰς οὓς εἶπεν ὅτι, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ ἐβδόμου ἔτους τῆς ἡγεμονίας του, χαίρει καὶ θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑπερήφανον, ἐπὶ τῇ ὅλως ἀνεξαρτήτῳ πορείᾳ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῇ μεγάλῃ αὐτῆς προόδῳ.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἔλαβον χάραγ. γεγονότα μεγάλης σπουδαιότητος. Μετὰ χαρὰς ὑποδεχθᾶμεν τὸ νέον ἔτος καὶ ἀτενίσσμεν μετὰ πεποιθήσεως εἰς αὐτό.

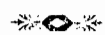

— Ἐν Σοφίᾳ ἰδρύθη Ἰταλικὴ Σχολή, συντηρούμενη ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἐπωνομάθη δὲ «Σχολὴ Μαργαρίτας τῆς ἐκ Σαβοΐας». Ἡ ἐναρξὶς ἐγένετο μετὰ πάσης τῆς δεούσης τελετῆς, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ἰταλίας κόμητος Σονάτη. Τὸ νέον σχολεῖον ἀριθμεῖ περὶ τοὺς τριάκοντα μαθητάς, διευθυντὴν

δ' ἔχει τὸν Καθηγητὴν Καντσελίερν, ἐκ Γάλλης ἐλθόντα.

— Κατὰ τὰς χθὲς κομισθείσας εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἡ Α. Μ. ὁ Εὐαρχος δὲν προτίθεται νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Σταμπολῶφ δηλώσαντος αὐτῷ ὅτι ἡ ἀνάμιξις αὐτοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς πνευματικῆς του ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας. Λέγεται μάλιστα ὅτι προτίθεται νὰ συγκαλέσῃ ἐν Κωνσταντίνῳ σύνοδον τῶν βουλγάρων ἐπισκόπων καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν κρίσιν αὐτῆς τὸ ζήτημα τῆς μεταβολῆς τοῦ 38 ἀρθροῦ κηρύττων ὅρα ἕκαστον τὴν ψήφον τῆς Σοβράνιε. Ἡ πείσμων αὕτη ἀντίστασις τῆς Α. Μ. τοῦ Εὐάρχου περιάγει εἰς στενοχωρίαν τὴν Πύλιν ἥτις κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν παρ' αὐτῇ ἀρχαῖον σύστημα δὲν θέλει νὰ δυσαρεστήσῃ οὔτε τὴν Βουλγαρίαν ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν Εὐαρχον ὡς πρὸς τοῦ ὁποῖου διαβλέπει τὴν ῥωσικὴν πρεσβείαν.

— Τὸ ζήτημα τοῦ ναοῦ τῆς Αγ. Κυριακῆς ἐν Φιλιππουπόλει εἰσῆλθεν εἰς νέαν φάσιν. Ὁ νομάρχης παραδοὺς τὰς κλεΐδας τῇ Ἑλληνικῇ Μητροπολίτῃ τὴν παρελθούσαν Τρίτην, τὴν ἐπαυρίον ἡτήσατο αὐτάς, δι' ἐγγράφου δὲ ἐξήτησε παρὰ τῆς Ἑλλ. μητροπόλεως κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν κατάλογον τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων ἐν αἷς ἐξετέλουν ἱεροπραξίας οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς τοῦ ναοῦ.

Ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης ἀπέντησεν ὅτι ὡς νομοταγὴς λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας, ὑπέκρινεν εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, ἀποστέλλει μὲν τὸν ζητηθέντα κατάλογον, ἀλλὰ δηλοῖ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ὅτι οὐδεμίαν δέχεται συζήτησιν βασιζομένην, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐνοριτῶν, ἀρχῇ ἁρδὴν καταστρεφούσης τὴν ὑπαρξίν ἐν γένει θρησκευτικῶν κοινοτήτων ἐν τῷ κράτει. Φυσικῶς αἱ κατὰ τύπους θρησκευτικαὶ κοινότητες ἀσχετῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν αὐτῶν, ἀποτελοῦσιν αὐτοτελὲς σῶμα, ἐνθ' ἂν τεθῇ ὡς βᾶσις ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς συνοίκους, οὐδαμῶς τῆς γῆς δύνανται νὰ παράξωσι θρησκευτικὰς κοινότητες.

Ἡ ὁρόδοξος ἑλληνικὴ κοινότης, εἴτε πλειοψηφίαν ἀποτελεῖ, εἴτε μειοψηφίαν εἶναι κοινότης αὐτοτελής, ἀνεγνωρισμένη παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Δὲν λανθάνει βεβαίως τὴν κυβέρνησιν ὅτι δύο Ἐπίσκοποι Ὁρθόδοξοι δὲν δύνανται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ὁρθόδοξου Α.

νατολικῆς Ἐκκλησίας νὰ συντελέσωσι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ, ἡ δὲ ἐπαρξὶς τοιούτων δύο ἐν Φιλιππουπόλει καὶ ἄλλαις ἐπαρχίαις τί ἄλλο ἐστὶ εἰρὴ ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι οὗτοι δὲν ἐπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν θρησκευτικὴν ἀρχήν; . . .

Τὸ ἔγγραφον τῆς Α. Π. κομμουνισκὸν τὰς ἀρπαγὰς καὶ ἄλλων ἐλλογιμῶν ἐκκλησιῶν μὴ ἀποδοθεῖσάν καὶ ἐκφράζον ἐν τέλει ἐντονὸν παραπτωρίαν κατὰ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων κατὰστάσεως, ἐξαιτεῖται τὴν ταχεῖαν ἀπόδοσιν τοῦ ναοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Παρίσι 11. Ἰανουαρίᾳ — Βελιγραδίῳ ὅτι ὁ Μολιουδέν, ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Crédit Leonnais, συνελήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν.

Βιέννη — Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Ταύφς — ὑπέβαλεν εἰς τοὺς προέδρους τῶν τριῶν λασχῶν τοὺς ὅρους, πρὸς ὑπαρξίν πλειοψηφίας προτεινομένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δεκτοὺς δὲ καὶ παρὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος.

Ἐνεκα ἀπροσέξιας κινώτιον περιέχον ὕλας ἐκρηκτικὰς, ἐξερράγη καὶ ἐφόνευσε μὲν ἓνα, δύο δ' ἐπλήρωσε βαρέως.

Παρίσι — Ἀδεται ὅτι ὁ ἀνακριτὴς κατέσχε τηλεγράφημα, ἀπυθνόμενον πρὸς τὸν Κάρολον Λεσσέφ, μεγάλτης σπουδαιότητος διὰ τὴν ἀνάκρισιν. Ἡ φήμη περὶ παραιτήσεως τοῦ Λουμπὲ εἶνε ἀνυπόστατος. ὁ Φλοκὲ μόνον ἀρνείται νὰ ὑποβάλῃ ὑποψηφιότητα διὰ τὴν προεδρίαν τῆς Βουλῆς!

Βελιγράδιον — Ὁ Πέτσκοφ βούλγαρος φυχὰς πρὸς κληνάνταισιν γελεὺς τοῦ πρωτοδικεῖου Φιλιππουπόλεως ἐξεδιώχθη ἐκ τῆς Σερβίας.

Κάϊρο — Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἱππικὸν τὸ πεμφθὲν πρὸς καταδίωξιν τῶν Δερβισσῶν, συντητήθη μετ' ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ ἐχθρῶν. Ζωηρὰ μάχη συνεκροτήθη ἐκτερωθέν ἱκαναὶ ἀπώλειαι. Ἐπὶ τέλους οἱ Δερβισσοὶ ἀπεσφύρθησαν πρὸς νότον.

Βιέννη — Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ήγεμὼν τῆς Βουλγαρίας θὰ ἀναχωρήσῃ αὐρίον μετὰ μεσημβρίαν διὰ τὸ Μόναχον.

Βουδαπέστη — Κατὰ τὰς τελευταίας 24 ὥρας τρία χολερικά κρούσματα ἐγένοντο, εἰς δὲ θάνατος.

Παρίσι — Κατ' εἰδήσεις τοῦ πρακτορείου Ναβάς ἐκ Καΐρου, οἱ φοιτηταὶ ἐπευφήμησαν τὸν Χεδίβην ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ταμένουσ εἰς δὲ μεταδόντες ἐθροῦσαν τὰς ὕλους τοῦ γραφείου τοῦ Μακαμάμ, ἰθαγενεὺς ὁργάνου ὅμως τῶν ἀγγλων, ἐνεκα τοῦ γεγονότος τούτου πολλὰι συλλήψεις ἐγένοντο.

Βελιγράδιον — Ἀν καὶ δὲν ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως οὐχ ἦν ὁ συμβιβασμὸς τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς Ναβαλίας θεωρεῖται βέβαιος καὶ γεγονός τετελεσμένον. Ἰσοδοχὴ γενικῶς ἱκανοποιητικὴ, χθὲς τὸ ἐσπέρας ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη, σήμερον δ' ἐσημνωστολίσθη.

Λονδίον — Κατ' εἰδήσεις τῶν Καίρων ἐκ Καΐρου αἱ προσπάθειαι τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων προκλήουσιν αἰσθητὰ ἀβεβαιότητα περὶ τῆς Αἰγύπτου. Ὁ κατὰ τῶν εὐρωπαϊῶν κίνδυνος αὐξάνει ἐνεκα τῆς σιωπῆς τοῦ Χεδίβου θροῦλεται ὅτι ὁ Χεδίβης θέλει διορίσει τελετάρχην τὸν Φάκρη Οσμάνι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΡΩΜΟΥΝΙΑ — Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμανίας ἀνεχώρησεν ἐκ Βουκουρεστίου διευθυνόμενος εἰς Σιγμάρινγεν, ἐνθα θὰ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου τὴν πολυάριθμον συνοδίαν του ἀποτελοῦσι τὰ ἑξῆς πρόσωπα: ὁ πρωθυπουργὸς Καταρζής, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Λαχοβάρης, οἱ πρόεδροι τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς Κατακουζηνὸς καὶ Μάνος, ὁ διαχειριστὴς τῶν δημοσίων κτημάτων Καλενδέρης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ γραφείου Βλαδέσκος, ὁ συνταγματάρχης καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ συντάγματος τοῦ διαδόχου, ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς Φλορέσκος, ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως Στορόδζας καὶ αἱ Κυρίαὶ Καντακουζηνὸν Γρετσεάνου, αἵτινες θ' ἀποτελέσωσι τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἡγεμονίδος. Ἡ βασίλισσα Ελισάβετ, διατρίβουσα ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν γονέων τῆς παρὰ τὸν Ρήνον, δὲν θὰ παραστῇ εἰς τοὺς γάμους, καίτοι λέγεται ὅτι ἡ νύμφη ἠθέλησε ν' ἀπέλθῃ μετὰ τῆς μητρὸς τῆς εἰς Βιὲν, ὅπως τὴν προσκαλέσῃ.

Βερολίον — Κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ρωσσικοῦ συντάγματος τῶν δραγόνων ἐν Μπτάου ὁ συνταγματάρχης, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Γ. Διοικητοῦ τῶν βαλτικῶν ἐπαρχιῶν, προέπιεν ὑπὲρ τῆς συμμάχου Γαλλίας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ — Ἡ Ἐρ. τῆς Γενεύης ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει τῶν συμβάντων τοῦ λήγοντος ἔτους γράφει περὶ τῆς Ἑλλάδος. «Ἡ Ἑλλάς, ἀκολουθοῦσα καὶ ἐν τοῦ-

νόμαχίας καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὄπλων. — Πιστόλια! ἐκραύγασεν ἀγεράχως ὁ Ερνέστος.

— Καὶ ἡ μονομαχία;

— Μέχρι θανάτου!

— Ἡ Ροζαλία ἐπὶ τῷ ἀκούσματι κατέπεσεν ἡμιθανὴς ἐπὶ τινος ἑδρας ἀναφανοῦσα μετὰ λυγμῶν:

— Οὐχί! οὐχί! ποτὲ δὲν... θά γεί... νη... οὐ... το! Θεέ μου! μόλις σέ... ἐπαν... εὔρον...

— Ροζαλία! ἀπέντησεν ὁ Ερνέστος ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀνδρικῇ σιᾷσει λησμονεῖς τίνος υἱὸς εἶμαι; Τὴν καταγωγὴν μου, τὸ ἐνδοξὸν ὄνομα τῆς οἰκογενείας μου; Αἱ λέξεις τῆς μητρὸς μου, «Πρόσεχε δὲ πρὸ παντός μὴ ἀμαρτῆσῃς εἰς τὰ καθήκοντα τῆς τιμῆς, διότι τότε... ὡς τότε θὰ ἀποθάνω»

ἐναυλοὶ εἶναι εἰσέτι εἰς τὰ ᾧτά μου! Πῶς λοιπὸν θέλεις Ροζαλία νὰ βεβηλώσῃ τὴν μνήμην τῆς μητρὸς μου;

Ἡ Ροζαλία πτοηθεῖσα ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ερνέστου ἔμεινεν ἀναυδος εἰς βαθμὸν ὥστε ἐξέτεινεν τὰς χεῖρας ἵνα ἐναγκαλισθῇ αὐτόν, ὁ δὲ Ερνέστος καταφιλήσας αὐτὴν ἀπῆλθε συγκεκινημένος καταράμενος τὴν ἄβραν τῆς συναντήσεως ἐπὶ τοιοῦτους ὅρους.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἦσαν εἰς τὸν τόπον τῆς μονομαχίας. Τὰ βήματα ἐκατέρωθεν πρὸς ἀνταλλαγὴν σφαιρῶν ὤρυσθησαν, οἱ δὲ ἐνδιαφερόμενοι ἀφοῦ ἐθλίψαν κατὰ τὸ σῆνθος ἀλλήλων τὰς χεῖρας ἐσταμάτησαν μετὰ τῶν διαγραφέντων ὀρίων.

Μία, δύο, τρεῖς βολαὶ ἀντηλλάγησαν ἀνευ ἀποτελέσματος, διότι ἀμφοτέρω ἦσαν καλοὶ σκοπευταί. Ἐν τῷ μεταξύ

οἱ μάρτυρες παρεμβάντες ἠβέλησαν νὰ συμβιβάσωσι τοὺς ἀνταγομένους:

— Οὐχί! ἰκούσῃ ἐπιβλητικὴ ἡ φωνὴ τοῦ φοβεροῦ. Μέχρι θανάτου διὰ τῆς σπάλης.

Οἱ μονομαχοῦντες ἐξυποβλήθησαν, μακρινὰς δὲ ἐξυποβλήθησαν τῆς πάλης ἐπὶ πόλῳ οὐσῆς ἀφιρρόπου. Τέλος ὁ Ερνέστος ἐδέχθη σπουδαῖον τραῦμα εἰς τοὺς ἄρτους ἀπὸ ὅρας ἰδὼν εἶχε πληγῶσαι καίριως τὸν ἀντίπαλον κατὰ τὴν καρδιακὴν χάραν.

Περατωθείσης τῆς μονομαχίας ὁ μὲν φοβερὸς παρέλαβεν σχεδὸν λιπούμενον τὸν Ερνέστον οἱ δὲ ἀντίπαλοι τὸν ἱππότην καὶ μετέφερον ἀμφοτέρους εἰς τὰς οἰκίας των.

(ἀκολουθεῖ)

τα τὰς παραδόσεις τῆς ἀρχαίας αὐ-
τῆς ιστορίας, εἶδεν ἐπιτελούμενα
ἐπὶ μικροῦ θεάτρου γεγονότα ἀ-
ξιοσημεία. Ὑπουργεῖον, περι-
ελθὼν εἰς ἀνυπολήρῃαν ἔνεκον
τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ σφαλμά-
των, ἀπεβόθη εἰς πύλιν πρὸς τὸ
Στέμμα, ὅπερ, μὴ θέλον νὰ ζη-
μιωθῇ ἡ χώρα διὰ πταίσματος ἐ-
νὸς ἀνθρώπου, ἀπέβαλε τὸν Κ.
Δεληγιάννην καὶ ἀπέρθυεν ἐκ-
κλησιν εἰς τὸν λαόν, ὅστις, ἀ-
πορνήσας πρὸ δύο ἐτῶν σχεδὸν
ὁμορφίας ὑπὲρ τοῦ Δεληγιάννη
κατὰ τοῦ Τρικούπη, ἀπερνήθη πρό-
τινων μνησὶν μετὰ τῆς αὐτῆς ὁ-
ρανίας ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη κατὰ
τοῦ Δεληγιάννη. Τὸ προσωρινὸν
ὑπουργεῖον, ὅπερ διεξήγαγε τὰς
ἐκλογάς, παρεχώρησε τὴν θέσιν

καὶ ὁ πολιτικὸς, ἐξ οὗ προσεδο-
κάντο τὰ πάντα, ἀνέλαβε τὴν
ἐξουσίαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ κατορ-
θῇσι πολλὰ πλείονα, ἢ ὁ προ-
κάτοχός του. Ἰνα ἀναθεωρήσῃ τὴν
ζέσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπιχει-
ρεῖ ἀκαίρους, ἵνα μὴ τι χεῖρον
εἴπωμεν, ἐπιθέσεις, ὅτε μὲν κατὰ
τῆς Βουλγαρίας, ἦν καταγγέλλει
ὡς καταδυναστεύουσιν τοὺς ἐπὶ
τῆς ἐδάφους τῆς Ἑλληνας, ὅτε δὲ
κατὰ τῆς Ρωμουνίας, πρὸς ἣν ἐ-
ρίζει ἔνεκον κληρονομικῆς δίκης
ὑποκειμένης εἰς ἀρμοδιότητα τῶν
δικαστηρίων. Ἐν μέσῳ τῆς κακο-
ρημίας τῶν κυριωτέρων πολιτι-
κῶν ἀνδρῶν, μία καὶ μόνη δημο-
τικότης ὀριμαίνει καὶ μεγαλύνε-
ται, ἡ τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ὅ-
στις ἐτεκμηρίωσεν ἀριτὰς πολιτι-

κοῦ ἀνδρός τοσοῦτον σπανίας, ὥ-
στε νὰ παρίσταται ὡς δυστύχημα
ὅτι, ἀντὶ νὰ ἦναι συνταγματικὸς
βασιλεὺς, δὲν εἶναι μᾶλλον ὁ
πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως. Ἀλλ
ἡ Ἑλλὰς εἶναι νέα. Ἠξήσῃ λιαν
ταχέως, κατὰ μικρὸν ὅμως θὰ ὡ-
ρμησῇ, ἐάν δ' ἀποδείξῃ ὅτι εἶ-
ναι ἀξία τῶν κληρονομικῶν αὐ-
τῆς ἀξιώσεων, προσμειδίᾳ αὐτῇ
λαμπρὸν μέλλον.

ΡΩΣΣΙΑ—Ὁ ἐν Πετροπόλει
Σέρβος πρέσβυς Βασιλιέβιτς, μὴ
ἀρκεστῆς εἰς ὁμολογίαν τῆς παν-
σλαβιστικῆς πίστεως, ἦν ἀπήγγει-
λε πρὸ μικροῦ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς
ἐφημερίδος τοῦ Κομάρωφ, ἀπηύ-
θυνε καὶ εἰς τὴν «Ἐρ. τῆς Μόσ-
χας» γράμμα, ἐν ᾧ ἰσχυρίζεται ὅ-
τι ὁ φιλορρώσσις τῶν Σέρβων

φιλελευθέρων εἶναι εὐλοκινέστε-
ρος τοῦ τῶν ῥιζοσπαστῶν. «Τὸ
σερβικὸν φιλελευθέρων κόμμα
(γράφει) εἰς ὁ ἀνήκω καὶ ἐγώ,
ἐκυβέρνησε τὴν Σερβίαν ἐπὶ τρι-
άκοντα ἔτη, οὐδέποτε δ' ἐδείχθη
ἀπιστον πρὸς τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν
σλαβικὴν ιδεάν, τὸ ἐντὶμον δὲ
τοῦτο πατριωτικὸν παρελθὼν πα-
ρέχει ἐγγυήσεις καὶ περὶ τοῦ πα-
ρόντος». Ἡ «Ἐρ. τῆς Μόσχας»,
σχολιάζουσα τὸ γράμμα τοῦτο, θε-
χεται ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτῆς καὶ διὰ
παντὸς ἡ Σερβία τῶν κομματικῶν
κυβερνήσεων. «διότι ὁ συνταγμα-
τισμὸς καὶ τὰ κοινοβούλια ἐγέ-
νοντο παραίτια δεινῶν κακῶν εἰς
τὴν χερσονήσον τοῦ Αἴμου». Ἡ
κρίσις αὕτη εἶναι ἀληθεστάτη.

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ“

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΒΕΒΛΟΛΟΓΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΑΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΑΝΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΝΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕ-
ΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ИНТЕРЕСНО ИЗВѢСТІЕ

Извѣстѣя се на интерес-
сующитѣ се че отъ сега
вѣстникъ „Одиссось“ ще об-
народва разни извѣстѣя спо-
ръдъ цѣнитѣ показани, въ
първата страница, на всич-
китѣ употребени у насъ. ев-
ропейски езици: български
френски, италиянски, нѣм-
ски и пр.

Въ писалището ни се на-
мира особено отдѣление за
прѣводи на разни докумен-
ти, отъ Гърцки, Българ-
ски, Француски, Румън-
ски езици и пр.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται τοῖς ἐνδιαφερομένοις
ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐν τῇ «Ὀδησσῷ» θὰ
δημοσιεύονται ἀγγελίαι διάφοροι, κα-
τὰ τὴν ἐν τῇ α! σελίδι διατίμησιν.

ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΠΑΡ ΗΜΙΝ ΕΝ
ΧΡΗΣΕΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 12 Ἰανουαρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 3 Ἀγορά	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	253	50	256	50
» φράγκ. χρ σα	100	..	—	—	101	—
Αὐστρίας χαρτ. φινρ.	100	..	207	50	210	50
» φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	40
Γερμανίας μάρκ.	100	..	122	20	124	50
» φρ χρ'	100	..	—	—	100	60
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
» φράγκα χρυσά	100	..	100	10	100	60
Ἀγγλίας λίρ. στερλ.	1	..	25	19	25	30
» φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	60
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	..	22	70	22	90
» φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	40
Σερβίας						
Ρουμανίας						
» φράγκα χρυσά	100	..	—	—	100	25
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	..	99	—	100	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl.	9.63	..				

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβα ν.
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 % ἑλ. ἑκατοστά. Ὁρὸς 0.25 ἑκ.

TAXYTHS EYΘHNIA

ΔΙΕΘΝΕΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικιλία χαρακτήρων ἀμυλωμένη πρὸς τὰ καλλίτερα
τυπογραφικά. Εἰδικότες ἐν τοῖς ἀγγελτηρίοις
ἀφραδῶναν. γάμων καὶ ἐπισκεπτηρίων ἐν οἰκίᾳ ποτε
τοῦ ἡμερονοκτίου ἔργου.

Τὸ τυπογραφεῖον ἰμὲν κεκτημένον ταχέα τὴν νεωτέραν
συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλοισμένην διὰ νεωτέρων καὶ
ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπο-
γραφικὴν ἔργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν,
Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Ἀγγλικὴν, Ρωσικὴν καὶ
Σερβικὴν γλῶσσαν.

Ὅταν δὴ ποτε ὅραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ,
ΑΓΓΕΛΙΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ

Καὶ πᾶσις ἐκτάκτου ἔργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Εφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων,
Επισκεπτηρίων, Διπλωμάτων, Λογισμῶν, καὶ ἀποδείξεων.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΩ